

Herinneringen aan de Piershijlse feestweek: “Het leek Parijs wel”

In 1975 werd in Piershil stil gestaan bij het 450 jarig bestaan van het dorp. En hoe! Onder de bezielende leiding van de aardappelhandelaar Ad Verhorst werd het verenigingsleven gemobiliseerd. De Piershijlse feestweek werd een nimmer geëvenaard omvangrijk spektakel, de herinneringen worden gekoesterd door alle betrokkenen.

Door: Henk van den Heuvel

“**D**it was een feest voor de bewoners, door de bewoners. De saamhorigheid in die dagen was enorm”, zo kijkt de tegenwoordig in Nieuw-Beijerland woonachtige Ad Verhorst (75) terug op het spektakel. Als voorzitter van de Oranjevereniging wist hij al wat organiseren was. Maar dit moest groter. Veel groter. Voor zitting in het ‘Comité 450 jaar Piershil’ werd een beroep gedaan op de toneelvereniging, de vrouwenvereniging, de voetbalvereniging, de klaverjasvereniging en de ijsvereniging. Ook de scholen en het bestuur van het dorps huis werden bij de plannen betrokken, net als vertegenwoordigers van de gemeente, de kerk, de commissie Goudswaard-Piershil, de middenstand en de brandweer. „Hierdoor kon de werklust worden verdeeld. Het programma werd samengesteld door alle afgevaardigden. Een voor die tijd spectaculair programma was het resultaat, van zaterdag 14 juni t/m zaterdag 21 juni.” Dat het comité zich er niet gemakkelijk vanaf maakte blijkt wel uit de diversiteit aan programmaonderdelen. De opsomming, in volgorde, is nog altijd indrukwekkend: Opening feest (gekleed in oud kostuum), foto-expositie, bezichtiging kerk, vierkamp Piershil Nieuw-Beijerland Zuid-Beijerland Goudswaard, Avro's Top-Pop, Bingo-Dansant, herdenkingsdienst, demonstratie oude spelletjes, rugbywedstrijd, dia-expositie, bejaardenmiddag met musical, Concours Hippique, poppentheater, uitvoering muziekband Unilever, voetbalwedstrijd Piershil 1 – Oud-Feijenoord, feestavond Kade, sportdag voor de jeugd, het volksgericht, levend damspel, klaverjasturnooi, braderie met antiekmarkt, rondrit versierde fietsen, wielervedstrijden, beatavond, bal in oude klederdracht, rallycross, prestatie loop, openluchtspel toneelvereniging, taptoe en de officiële sluiting van het feest.

„Aan de Kade was een lunapark ingericht en het hele dorp liep in klederdracht. Samen met echtgenote Riet heb ik me in Rotterdam een pak laten aanmeten. Hiermee hebben we de vrouwenvereniging van inspiratie voorzien tijdens een kostuumavond. Ook vanuit de scholen werd het dragen van een kostuum gestimuleerd. Tijdens de opening van het feest leverde dat een kleurrijk spektakel op, maar ook in de dagen daarna.” Bij

Hellevoetsluis, moest een brandende auto worden geblust. Bij het uitrollen van de slang bleek deze 3 meter te kort”. Als de spin in het web was het voor Verhorst flink aanpoten in de aanloop naar het feest, ook tijdens de feestweek was hij constant in de weer. „Ik had zelfs geen tijd meer voor mijn bedrijf. Tijdens het feest had ik iedere ochtend overleg met gemeente en politie. Om alles in goede banen te leiden voor die

“In hun groene kuitbroeken en gele bloezen met witte kragen zagen ze er indrukwekkend uit”

die opening droeg burgemeester Vries het bestuur van het dorp over, hij overhandigde schout Ad Verhorst symbolisch de sleutel van het dorp. De bestuurlijke inrichting van destijds, bestaand uit schout en schepenen, werd ondersteund door de aanwezigheid van ‘rakkers’. In hun groene kuitbroeken en gele bloezen met witte kragen zagen ze er indrukwekkend uit. Vooral vanwege de puntige hellebaarden. „Die wapens hebben we toen laten uitzoeken en laten uittekenen. Bas van den Heuvel, hij werkte bij Bosman, heeft er tien gemaakt voor ons. Bij mijn verhuizing jaren geleden vond ik er nog één, ik heb hem geschonken aan zijn zoon.” Zoals iedereen zijn herinneringen heeft aan het feest dist ook Ad Verhorst de ene na de andere anekdote op. „Wiel Leistra, hoofd der rakkers, bemerkte pas bij de dijk dat zijn paraderende rakkers al bij de ingang van het café waren afgehaakt. Fier liep hij voorop, zo dacht hij. En tijdens de rallycross was er een demonstratie van de Piershijlse brandweer. Met een oude spuit, geleend van het museum in

dag. Ook moest ik alle afgevaardigden achter de broek aanzitten, om te checken of hun deel van het programma werd uitgevoerd zoals afgesproken. En veel improviseren natuurlijk, ieder probleem moest snel worden opgelost.” Het bezoek van Oud-Feijenoord aan het dorpje leverde veel publiciteit op. Rinus Israel had de handen vol aan Karel Sniijders, de spits van Piershil 1. „Rondom hadden we kisten laten plaatsen, afkomstig van de veiling Oud-Beijerland. De voorste rij kon zitten, de achterste rij erover heen kijken. Na de wedstrijd was er een maaltijd, samen met deze sterrenspelers. Burgemeester Vries, aanvankelijk niet zo enthousiast over de feestweek, hield een toespraak. ‘Wat een spreker is die man’, zo zetten de Feijenoorders in toen het te lang ging duren naar hun zin.” Jaap de Koning, melkboer en tijdens het feest de rechterhand van Verhorst, was aangesteld als dorpsomroeper. Hij was bij wijze van rebellie gekleed als een sloeber, de indruk dat er alleen rijken woonden in Piershil moest worden doorbroken. „Na de voetbalwedstrijd kreeg

Ad Verhorst in 2018, met het programmaboekje.

hij een sneer van Moulijn, Jaap had de naam van Coentje te weinig genoemd.” De Koning schreef ook een Piershillied, ‘Met ijzersterke wil’, nog jaarlijks wordt het gezongen tijdens de aubade. „Dit omdat ons oorspronkelijke dorpslied door Juffrouw 't Hart als een kroeglied werd bestempeld.” Het volksgericht trok veel publiek, Nieuw-Beijerlander Kees Breure kwam aan de schandpaal te staan voor het verleden van een ‘Piershijlse schone’. „Hij werd bevrijd door maten uit zijn dorp.

groter opgezet. De omzet kwam bijna uit op het dubbele, met een opzienbarend kasoverschot van 7000 gulden. „Mijn professionele netwerk was zo groot, voor iedere klus wist ik wel iemand om te benaderen. Over hulp had ik niet te klagen. Zowel binnen als buiten dorp werden de diensten gratis aangeboden. Evenals de complete verlichting van de Voorstraat, geleend van de winkeliersvereniging Oud-Beijerland.” Op de laatste zaterdag overzag Verhorst voor het eerst wat hij had be-

“Er stonden files op de dijken. Nooit vertoond in Piershil”

Maar de mattenklopper, eieren en zelfs een taart in het gezicht waren zijn deel.” Naast al het vertier zorgden ook de publiciteit en het kostenplaatje voor een goed gevoel over het feest. „Cees Buitendijk van het Hoekschewaardje heeft ons publicitair een enorme dienst bewezen. De geschiedenis van het dorp kwam in de krant, net als een ruime vooruitblik op het programma. Door zijn enthousiaste berichtgeving werd het tijdens het feest ook steeds drukker.” Opmerkelijk was de financiële afrekening van het feest. Aanvankelijk werden de kosten geschat op 25.000 gulden. Er werden stickers verkocht en langs de deur gecollecteerd voor een startkapitaal. Niets bleek te gek, het feest werd almaar groter en

werkstelligd. Tijdens de taptoe, met medewerking van 700 muzikanten, bevonden zich circa 5000 bezoekers in het dorp. „Dat maakte wel wat los bij me. Politieagent De Leeuw kwam me melden dat er files stonden op de dijken. Nog nooit vertoond in Piershil. En met die prachtige verlichting erbij, het leek op dat moment Parijs wel.” Voor aanvang van de feestweek was hem gevraagd wanneer het feest geslaagd zou zijn. „Als er nog jaren over wordt gesproken”, zo antwoordde hij. Die wens is uitgekomen, nu nog wordt hij regelmatig aangesproken over die bijzondere week in juni 1975. Het is zoals de schrijver Godfried Bomans het ooit verwoordde: ‘Het aardigste van plezierige dingen is de herinnering.’

Ad en Riet Verhorst tonen hun kostuum.

